

CAMPER-SPROKKELS

De eindejaarsfeesten zijn voorbij, de kalkoen is allang verteerd en de calorieën die de vele desserts en taarten hebben aangebracht, zijn we vanaf nu vast van plan kwijt te raken.

De kinderen en kleinkinderen hebben vlijtig hun nieuwjaarsbrieven voorgelezen en de cadeautjes zijn uitgedeeld. We proberen stilletjes uit te kijken naar de lente en speuren al naar de krokusjes en sneeuwkllokjes die deze mooie jaargetijde schoorvoetend aankondigen.

Tijd om weer plannen te maken... 2023 wordt weer een mooi camperjaar.

Wij, de beheerders en moderator, kijken alweer reikhalzend uit naar jullie verhalen en foto's.

Deze nieuwe Sprokkels staat weer boordevol informatie en tips voor geslaagde vakanties.

Het is de laatste van de tweede jaargang, wat vliegt de tijd snel.

Veel leesgenot,
Roger, Anita en Chantal

Deel 2 van de serie : English Spoken

Les plus beaux villages de France

Urbexen en camperen: een uitzonderlijke hobby

"Spring won't let me stay in this house any longer! I must get out and breathe the air deeply again."

Gustav Mahler

Mijmeringen

Een regenachtige dag en er hangt een zeemzoete geur in de mobilhome wanneer ik de oven open en een bord met heerlijke pannenkoeken uithaal. Deze geur hangt onlosmakend samen met de bakkunsten van mijn vader, meester pasteibakker en brengt onmiddellijk mooie herinneringen tot leven. Hij bakte pannenkoeken volgens een eigen recept met gistdeeg die dubbel moet rijzen na een eerste keer doorkloppen. De geur is net iets anders, de smaak ook. Ik gebruik maïsolie, voor het krokante randje en draai het deeg rond in de pan om een mooie tekening te hebben in elke pannenkoek.

Zo moet het, zo heeft hij het mij geleerd.

Meer dan 40 jaar geleden, mijn vader en ik zijn twee dagen na mekaar samen want op 31 januari ben ik jarig en hij op 1 februari. Dat jaar ben ik hoogzwanger en aan de feeststafel zegt hij nog: “Zorg tegen morgen maar voor een Lichtmiskind”. Op het einde van de volgende nacht, wanneer de straten glimmen van het ijs, het bar koud is en het stenen dik vriest, rijden we bibberend van de kou met onze 2 PK naar het moederhuis. Voor elk verkeerslicht hebben we rood en probeert manlief te rijden en niet te glijden. Nog geen uurtje later ligt een klein nieuw warm mensje in mijn armen! Een flinke zoon van 3,650 kg. De klok wijst 6u op 2 februari, ons Lichtmiskind is het mooiste van die dag. Als die namiddag mijn vader de kamer binnenkomt, geeft hij bijna licht, zo trots en blij is hij om zijn eerste kleinzoon! En ... hij heeft een bord pannenkoeken bij!

M.R.

Sprokkels

Een tijdje geleden stelden we de vraag op de groep: "Wat is jullie ultieme aperitief, drankje plus hapje in de camper". De resultaten waren, op zijn zachts gezegd verrassend. De Vlaamse Mobilhome Reizigers zijn duidelijk Bourgondiërs van het eerste uur...

De tapas-charcuterieschotel en een glas wit...

Ons favoriete hapje is pannenkoekrolletjes met zalm en Petit Gervais.

De drie beste zaken in het leven, een goed glas wijn ervoor en een goed slapeke erna...

Nee serieus, sushi als voorgerecht.

Een lekkere Cava (brut) mag ook champagne zijn en toastjes met Franse Brie en een vleugje vijgenconfituur.

Een goeie Monbazillac met een toastje met rilette in de Périgord ☺

En een "pâté en croûte" apero, met een kwakje zelfgemaakte vijgenconfituur lusten ze hier ook..

Cava met een goeie geut limoncello erin ☺ en buggles met heksenkaas

Hugo* en Apéricubes ☺. Ook goed voor de portemonnee!

Cava met een geutje Licor43 en lekkere oestertjes...

Een Pastis Bardouin en toastjes met zwarte olijventapenade. Of een Cava met sneetjes Pata Negra.

Champagne en oesters

Een frisse Rosé met sneetjes geroosterde baguette en een goede lik tapenade. Zwarte Olives de Nyons horen ook tot de mogelijkheden.

Rode wijn, stukje stokbrood gebakken in de pan met een stukje Brie, vijgenconfituur en een halve walnoot.

Wij houden het "light" en nemen in de Provence goed gekoelde "Côte De Provence Rosé" van het vat, met toastjes en rilette, stukjes Franse brie, en geroosterde scampi. ☺

Scampi omwikkeld met gerookt spek krokant gebakken met Chardonnay. Ook lekker. Of geitenkaasje op toast met honing

Toastjes met rillettes van sardines is ook niet slecht hebben we ondervonden..

Een tapenade van look en olijfolie van op de markt op een geroosterde baguette...

6 oesters en een goed glas Cava! En nu we toch zot gaan doen.... Maak van die Cava maar Champagne

Een goeie koude Martini-Cola en een assortiment gefrituurde hapjes. Wat er na komt is van slag niet meer belangrijk ☺

Vinho Verde en venusschelpen op Portugese wijze

*bij navraag blijkt Hugo een Duits aperitief te zijn met vlierbloesem

JUIST OF FOUT ?

1. Het gas moet altijd dichtgedraaid zijn terwijl je rijdt.
2. Op een camperplaats sta je altijd als sardienen in een blikje.
3. Bij grote hitte buiten moet de absorptie-koelkast op de laagst mogelijke stand staan.
4. Een omvormer zonder verbruiker, belast ook uw batterij.
5. In het Frans is een camper een “mobile-home”.
6. Bij overwinteren in het zuiden mag men de drie maand niet overschrijven i.v.m. pechverhelping.
7. Leerplichtige kinderen kunnen niet op reis tijdens het schooljaar, buiten de schoolvakanties.
8. Je mag overal in Europa “into the wild” staan.
9. Hondenrassen die niet toegelaten zijn in Frankrijk, mogen wel “in transit” doorreizen naar Spanje of Portugal.
10. Elke camper kan verzaard worden tot +3500 ton voor een C-rijbewijs.
11. Campings zijn altijd veiliger, wat diefstal betreft.
12. Absorptiekoelkasten verbruiken vrijwel geen elektriciteit of gas.
13. Parkings langs autosnelwegen zijn zowat de onveiligste plaatsen waar je kunt overnachten met een camper.
14. Met een invaliditeitsuitkering mag je niet onbeperkt in het buitenland verblijven.
15. Als SWT'er (het vroegere brugpensioen) mag je onbeperkt in het buitenland verblijven.
16. Als je op een camperplaats staat, is het niet toegelaten een klein tentje bij te plaatsen voor bv. kinderen of huisdieren.
17. Als je op een camping of camperplaats elektriciteit neemt, is er geen beperking wat het gebruik van toestellen betreft.
18. Het plaatsen van een trekhaak met als doel een aanhangwagen te trekken, heeft geen invloed op het laden van de garage.
19. Roger en Anita zijn al jaren een echtpaar.
20. Camperen verrijkt je leven.

De antwoorden vind je hier verder in de Sprokkels

Les plus beaux villages de France

De allermooiste dorpen van Frankrijk...

Men zegge en schrijve...eind jaren zeventig, begin jaren tachtig van de vorige eeuw.

Het toerisme zit in de lift. Waar in de jaren zestig en midden zeventig de Belgen, Nederlanders en Duitsers liever in eigen land op vakantie gingen, cfr. de vele campings die de Belgische Ardennen telde, zijn er nu nog maar een handvol meer te vinden.

De massa trekt, gepakt en gezakt, naar de Côte d'Azur of naar de Costa's in Spanje. Onderweg wordt er even gestopt in de Franse dorpen, want niet iedereen neemt de autosnelweg, om een baguette te kopen of een koffie te drinken, om daarna de weg verder te zetten naar hun zonnige bestemming. Enkelen overnachten in een hotelletje, maar langer dan dat, duurt een bezoek niet in de rush naar de zon.

Het moet Charles Ceyrac, de burgemeester van Collonges-la-Rouge, ook zwaar gevallen zijn. Zijn dorpje, tussen Brive-la-Gaillarde en Aurillac, wordt vergeten of zelfs niet opgemerkt. Het is nochtans een pareltje met zijn rode bakstenen kerk en dito huizen. Op een zonnige middag, in de zomer van 1981, bladert hij door één van de edities van "Het Beste" van Reader's Digest, die een artikel over de mooiste dorpjes van Frankrijk heeft gepubliceerd.

Hij heeft een idee om de pracht van de kleine plattelandsdorpjes samen te brengen. Het duurt niet lang of hij krijgt maar liefst 66 burgemeesters mee om samen in het project te stappen.

Op 6 maart 1982 wordt de nieuwe organisatie "Les plus beaux villages de France" boven de doopvont gehouden.

Het doel? Het behouden en onder de aandacht brengen van dorpen die kaderen in bijzonder historisch erfgoed.

Op het ogenblik van verschijning van deze Sprokkels telt de organisatie 172 dorpen. Een dorp krijgt niet zomaar deze titel, en er moeten ook regelmatig inspanningen geleverd worden om de naam te behouden, want men kan de titel kwijtspelen.

Er moet aan enkele criteria worden voldaan:

- **Het dorp mag niet meer dan 2000 inwoners tellen;**
- **Het dorp moet over minimaal twee beschermde sites of monumenten beschikken;**
- **De aanvraag tot toetreding moet vergezeld zijn van de goedkeuring van de gemeenteraad.**

Daarnaast zijn er nog 27 criteria waarover een comité die, ter plaatse tijdens een expertisebezoek, zijn mening geeft.

Dit verslag wordt voorgelegd aan de Commission Qualité die met tweederde meerderheid van de stemmen beslist of het dorp wordt toegelaten of niet.

Hoe streng dit onderzoek is, blijkt uit het feit dat er minder dan 20% van de gemiddeld tien aanvragen per jaar, gecertificeerd worden. Het model kreeg belangstelling uit de rest van de wereld en naar hetzelfde voorbeeld van Frankrijk, kregen ook andere landen hun mooiste dorpen: Les Plus Beaux Villages de Wallonie (België-1994), Les Plus Beaux Villages de Quebec (Canada-1998), gevolgd door Italië in 2001, Japan in 2005 en Spanje in 2011. Al deze organisaties komen samen in één grote gemeenschappelijk federatie: Les Plus Beaux Villages de la Terre. Jullie raden het al. In de volgende edities van de Sprokkels zetten we Spanje, Italië en Wallonië nog in de kijker.

Als het over de mooiste dorpen van Frankrijk gaat, kunnen we er zomaar enkele uit het hoofd opnoemen: Collonges-la-Rouge, Saint Cirq-Lapopie, Saint-Guilhem-le-Désert,... Dorpjes die iedereen kent en die jaarlijks duizenden bezoekers aantrekt.

We willen even enkele andere in de kijker plaatsen, dorpjes die wel de titel hebben maar minder bekend zijn.

In het binnenland, op slechts een dik halfuur van Nice, Monaco en Menton, de trekpleisters van de Côte d'Azur, bevindt zich **Coaraze**. Je waant je in het nabij gelegen Italië door de huizen in mooie pasteltinten, de smalle straatjes en de vele kapelletjes. Het ligt te midden van de olijfboomgaarden en het is er rustig vertoeven, ver van de mondaine kust. **Coaraze** is ook bekend voor zijn zonnewijzers. Ze zijn te bewonderen wanneer je door de straatjes van het dorpje struimt.

In het departement Tarn-et-Garonne ligt het mooie **Auvillar**. Voor diegenen die de weg naar Compostella al hebben gewandeld, klinkt het waarschijnlijk bekend in de oren, het dorpje ligt namelijk aan de Via Podiensis, die van Vezelay naar Spanje loopt. Het is vooral de markthal die hier de aandacht trekt. Ze is uniek en ligt op een middeleeuws plein, omringd door vakwerkhuisen uit de 15e en 18e eeuw.

Baume-les-Messieurs, in de Jura, kan bogen op een eeuwenlange geschiedenis.

In het doodlopend dal kan men een keizerlijke abdij bezichtigen, die sinds de Franse revolutie als particuliere woningen dienst doet. Wandelaars kunnen hier hun hart ophalen met een wandeling naar de Cascade des Tufs of een klim wagen naar de Belvédère des Roches.

De liefhebbers van een anijssnoepje kunnen terecht in **Flavigny-sur-Ozerain**. Het dorpje ligt in de Côte-d'Or. Trouwens, de naam Côte-d'Or voor dit departement dateert al van 1789 en is geïnspireerd op de kleur van het landschap in de herfst als de wijngaarden de hellingen sieren met een gouden gloed. Het inspireerde ook een eeuw later de Franse dichter Liégeard om de Zuidkust de naam "Côte d'Azur" te geven. Het dorpje Flavigny heeft een mooie abdij waar de anijssnoepjes al enkele eeuwen worden gemaakt. Het was het favoriete snoepje van de Zonnekoning. Hij had altijd een doosje bij zich. De doosjes zijn trouwens een mooi verzamelobject.

De Franse schrijver Stendhal (1783-1842) noemde **Monflanquin** in de Lot-et-Garonne "het kleine Toscane". Velen van ons passeren dit dorp als we via Limoges, Périgueux en Agen naar Spanje rijden. Het dorpje werd al gesticht in 1256. De vestingmuren zijn al lang afgebroken, maar het karakteristieke dambordpatroon rond de Place des Arcades is bewaard gebleven. In de zomer kan je er een rondleiding volgen met Janouille la Fripouille, de plaatselijke nar, die je de geschiedenis van het dorp uit de doeken doet. De data kan je [hier](#) vinden.

Het departement Vienne heeft maar één dorp dat zich tot de "plus beaux" mag rekenen: **Angles-sur-l'Anglin**. Het dorpje heeft een geschiedenis van 15.000 jaar, getuige daarvan is de "Roc aux Sorciers" een fries uit die tijd. De ruïnes van het fort, gebouwd in 11e en de 15e eeuw, kijken uit over het dorp. Via smalle straatjes, met namen als La Tranchée des Anglais en Chemin de la Cueille, kan je van het lagere deel van het dorp naar het hogere wandelen. Een oude watermolen en brug maken van de plek een inspiratie voor vele schilders.

Een ander dorpje ontdekt in deze reeks? Een rondrit gedaan langs de mooiste dorpen van Frankrijk? Laat het ons weten op de groep, het kan inspiratie geven voor anderen.

De redactie van de Sprokkels heeft een handige overzichtslijst samengesteld van de allermooiste dorpen van Frankrijk. Ze is in pdf, makkelijk mee te nemen op de smartphone of tablet en in een printvriendelijke versie. De drie laatste kolommen zijn naar eigen believen te gebruiken: datum van bezoek, camping of camperplaats, een eigen quotering,...

Er kan gekozen worden voor de alfabetische lijst of de lijst per departement. Beide lijsten vind je [hier](#). Er staat vermeld of er een camping en/of camperplaats is. We hebben ons gebaseerd op Park4Night om deze lijst samen te stellen. Vind je een foutje? Is er een camperplaats opgedoekt of bijgekomen? Laat het ons weten via het contactformulier van de website. We passen de lijst aan.

We gaan ook deze lijst jaarlijks herzien en aanpassen.

Hoe gebruik jij de lijst? Laat het ons weten op de groep of via het [contactformulier](#) op de website.

ANWB heeft een boek (nieuwe editie in 2022) over deze mooie dorpen, een waar vademecum met een korte beschrijving van elk dorp, bezienswaardigheden in het dorp en in de buurt, restaurants, feesten en markten en ook campings. (ISBN 9789018048761)

Heb je alle dorpjes herkend op de foto's ?
Checken of je het juist hebt herkend, kan [hier](#).

Onze oprechte dank aan de leden die hun foto's ter beschikking stelden als illustratie voor dit artikel.

English spoken : deel 2

Somerset, Devon en Cornwall

Voor het tweede deel van deze serie reizen we door Somerset, Devon en Cornwall. Drie graafschappen die tot de verbeelding spreken. Immers, Somerset staat model voor het graafschap Midsomer, waar Inspector Barnaby, de ene moord na de andere oplost, als een “piece of cake”. Op de grens van Devon met Cornwall bevindt zich Bodmin Moor, een desolaat heidellandschap met meren en rotsformaties, gevormd als door de duivel hemzelf. Wie kent de boeken van Daphne Du Maurier niet? Ze spelen zich allemaal af aan de onherbergzame ruwe kusten van Cornwall. Haar kort verhaal “The Birds” stond model voor Hitchcocks kaskraker uit 1963 en welke vrouw zou ook niet vallen voor Maxim De Winter in “Rebecca”?

Redenen genoeg om deze drie graafschappen, wat legenden betreft, eens beter onder de loep te nemen.

We starten onze tocht niet ver van de kuurstad Bath, in Glastonbury, de “occulte hoofdstad van Engeland”. In High Street vindt men The George and Pilgrim Hotel, gebouwd in 1475, om onderdak te verschaffen aan de bezoekers van de nabijgelegen Benedictijner abdij.

Als je door de gangen loopt met de lage, houten plafonds en de wenteltrappen in oude steen, heb je het gevoel dat je in een tijdschapsule stapt en een voorstelling van geesten en spoken is niet ver weg. Want inderdaad, het hotel beschikt over maar liefst twee regelmatige spoken: een monnik en een elegante dame. Een Duits medium, die regelmatig in het hotel verblijft, beweert dat het de geesten zijn van een verboden liefde, door het celibaat van de monnik. In 1907 kreeg Frederick Bligh Bond opdracht van de kerk om de ruïnes van de abdij te onderzoeken. Geholpen door een vriend en medium, John Bartlett, maakte hij kennis met verschillende geesten van lang overleden monniken, die hem zelfs begeleid hebben bij zijn opgravingen. Toen hij dit openbaar maakte, werd hij prompt ontslagen door de kerkautoriteiten.

We blijven op de ruggengraat van het schiereiland en passeren nabij Westonzoyland één van de meest treffende slagvelden van het land, Sedgemoor Battlefield. Een gedenksteen gedenkt de gesneuvelden met een zin die de onzin van oorlog perfect omschrijft: “in memory off all those who were doing right as they saw it”.

In de vroege morgen van 6 juli 1685 had hier een verschrikkelijke veldslag plaats, die hem ging om, wat anders, de troon van Engeland. Het was het gevecht tussen de hertog van Monmouth tegen zijn oom, James II. De hertog van Monmouth zag zijn hele dappere leger afgeslacht worden in het modderige veld van Sedgemoor. Hijzelf werd enkele weken later geëxecuteerd samen met vele van zijn aanhangers. Hiermee kwam een einde aan de “Monmouth Rebellion” die een start had genomen in februari van hetzelfde jaar. Boeren beweren dat ze vaak hoefgetrappel horen, zonder dat er paarden zijn. Wandelaars horen van aan de overkant van de rivier Carey, stemmen die hun roepen over te steken, zonder dat er iemand aan de overkant staat. Maar het bekendste verhaal is dat van de jonge soldaat, die gevangengenomen door het leger van de koning, zijn eigen leven probeerde te redden door een weddenschap aan te gaan. Hij beweerde dat hij even vlug kon lopen als een galopperend paard, als hij daarin slaagde zou zijn leven gespaard blijven. Hij slaagde erin maar toch werd hij door de soldaten neergeschoten, dit voor de ogen van zijn geliefde. Zij verdronk zichzelf in de rivier en haar geest zweeft nu en dan langs de oever of volgt het laatste traject van haar minnaar. Soms hoort men hoefgetrappel en rennende voeten, gevolgd door een koude wind. Zelfs de meest sceptische bezoekers moeten hun ongeloof laten varen, als ze ’s morgens in alle vroegte het slagveld bezoeken.

We blijven mooi in het midden van het schiereiland, verlaten Somerset en zetten koers naar Tiverton, waar we even voorbij het kleine dorpje Lapford vinden. Daar moeten we even halt houden op het kerkhof, en zoeken naar het graf van Dominee John Arundel-Radford. Moeilijk is het niet te vinden, het is het enige graf dat kaarsrecht staat, de andere graven staan allemaal in haast onmogelijke hoeken.

De dominee werd schuldig bevonden aan moord, maar toch vrijgesproken. De grond volgens het gerechtshof? "We hebben nog nooit een geestelijke opgehangen en we gaan er niet mee beginnen ook."

De dominee ging doodleuk terug naar zijn parochie leefde nog enkele jaren, samen met zijn gezin, onder zijn parochianen. Echter, toen hij overleed, liet hij een treurende weduwe, een bescheiden huis en een vloek na. Hij had gezworen dat, als hij niet in de kerk begraven zou worden, zoals zijn voorgangers, hij tot het einde der dagen in het dorp zou komen spoken. De kerkautoriteiten beslisten anders: een moordenaar vrijspreken tot daar toe, maar hem ook nog in de kerk begraven, geen denken aan. En zo geschiedde het, sinds zijn dood in 1867 kan je dominee Arundel-Radford nog regelmatig tegenkomen, kwaad kijkend, rondspokend in zijn dorp.

Iemands verzuchtingen verkeerd opvatten, het is iets van alle tijden. En toen koning Henri II, op een winteravond in december 1170, uitriep wie er hem in godsnaam van die ambetante priester, Thomas à Becket, wilde verlossen, aarzelden vier van zijn ridders geen moment en gingen spoorlags naar Canterbury Cathedral waar ze de ongelukkige aartsbisschop troffen en hem ter plaatse doodstaken met hun zwaarden.

Henri II was er het hart van in en heeft zich dagenlang zelf gegeseld en boete gedaan. Eén van de ridders, William Tracey, dacht waarschijnlijk: ik kan nu ook eens niets goed doen, en reed naar zijn ouderlijk landgoed in het dorpje Bovey Tracey, genoemd naar de Franse familie die zich, na de overwinning van Willem De Veroveraar, in de streek had gevestigd. Uit woede en wroeging om zijn dommigheid gooide hij het zwaard in de rivier Bovey.

Meer dan driehonderd jaar later wordt The Riverside Inn gebouwd en bij de graafwerken voor de fundering vindt men het zwaard. Tot op heden prijkt het zwaard waarmee Thomas à Becket werd vermoord boven de balie van de receptie. Daarboven spookt het ook nog regelmatig in de Inn. Er wordt soms een doordringende brandlucht waargenomen terwijl er geen enkel vuur brandt.

We kiezen even voor de kust richting Torquay te rijden. We kunnen natuurlijk de stad bezoeken die door zijn mild klimaat de bijnaam kreeg van Engelse Riviera. Het is de geboortestad van de schrijfster, Agatha Christie en ze heeft er ook een tijdje gewoond. Men kan een wandelroute, aan haar gewijd, volgen in de stad.

Niet zo ver van Torquay ligt het dorpje Berry Pomeroy. De naam zegt genoeg, weer een Franse familie die na 1066 de oversteek naar Engeland wel zag zitten. Er staat een ruïne van een kasteel, dat eens mooi en groot moet geweest zijn, maar oorlogen en weersomstandigheden hebben er voor gezorgd dat het kasteel van 1701 langzaam maar zeker in verval geraakte. Maar spoken doet het er, de geest van beeldschone Margaret de Pomeroy waart er rond. Zij stierf de hongerdood in de toren. De oorzaak was, hoe kan het ook anders, de liefde voor een man. Margarets zus, Eleanor de Pomeroy, het lelijke eendje van de familie, was ook verliefd op dezelfde man en liet haar zuster opsluiten in de toren. Als je die, via wat er nog over is van de trappen, wilt beklimmen, voel je een koude, ijzige rilling. Dat is Margaret.

We gaan na een kort bezoek aan de kust, geen zorgen, we keren nog terug, weer landinwaarts naar Dartmoor.

Zelfs op een zomerse dag is Dartmoor, een angstaanjagende kille wildernis.

Hier vond Sir Arthur Conan Doyle de inspiratie voor één van zijn bekendste en waarschijnlijk meest verfilmde boek, maar liefst zes keer: "The Hound of the Baskervilles".

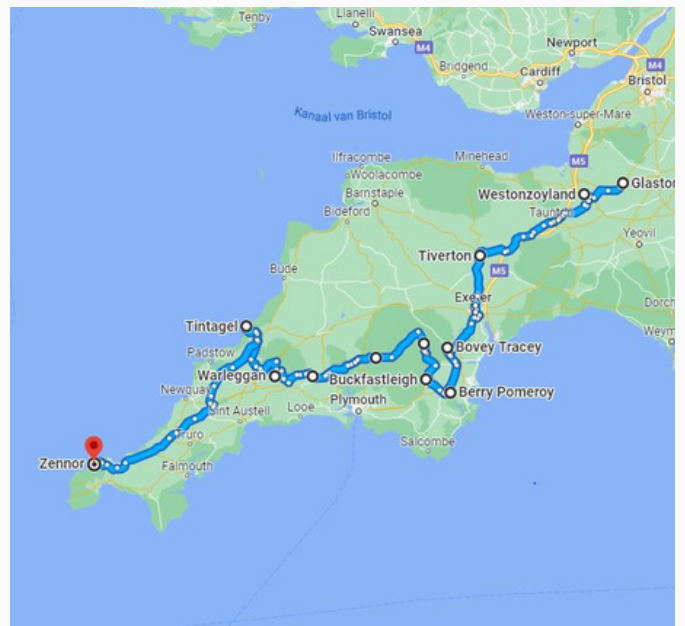
Op het kerkhof van Buckfastleigh staat een hoogst merkwaardig graf. Het is eigenlijk een huisje. De man die er begraven is, heette Squire Richard Cabell en was reeds tijdens zijn leven gevreesd. Hij werd altijd vergezeld door een stel bloeddorstige honden en joeg iedereen schrik aan. Dorpelingen vreesden dat hij na zijn dood in 1677 zou blijven rondwaren met zijn honden en hij werd begraven met enorm veel beveiliging: bovenop de kist ligt een zware steen, daarboven een nog zwaardere grafzerk en errond heeft men een huisje gebouwd, met ijzeren baren voor de vensters. Het heeft niet geholpen, tijdens stormachtige nachten dwaalt de Squire rond zijn graf met zijn honden en gaat hij jagen op de Dartmoor heide.

Sir Arthur Conan Doyle bezocht dit graf in 1901 en hoorde van de legende, hem verteld door de jonge koetsier die hem rondreed in de streek. De naam van de jonge koetsier was Harry Baskerville en hij was maar wat blij toen de schrijver hem vroeg of hij zijn naam mocht gebruiken voor zijn volgend boek.

Even verder op de weg tussen Heatree Cross en Hound Tor, vind je één van de merkwaardigste graven van Engeland: het graf van Kitty Jay.

Kitty Jay was een 18de-eeuws weesmeisje dat, misbruikt en verlaten door een bedrieglijke minnaar zelfmoord pleegde. Haar stoffelijk overschot werd gevonden en begraven op een kruispunt met een staak door haar hart, de gewoonte toen voor diegenen die zelf een einde aan hun leven maakten. In 1860 werden haar beenderen opgegraven en herbegraven aan de kant van de weg. Er groeien regelmatig bloemen op het graf en niemand weet wie ze daar plant. Het is zelfs zo dat als er sneeuw ligt, de bloemen op het graf liggen, maar er zijn geen voetafdrukken te zien rond het graf in de sneeuw.

We gaan richting Bodmin Moor waar in Warleggan, in 1931, een dominee woonde waaraan alle dorpelingen een grondige hekel hadden. Bewijs hiervan is wel dat binnen het jaar het dorp een petitie indiende om hem te ontslaan. Er kwam niemand meer naar de mis en de dominee sneed uit karton de figuren uit van zijn voorgangers, waar hij dan zijn zondagse preek toe richtte. Elke week schreef hij neer "No fog, no wind, no rain, no congregation", "Geen mist, geen wind, geen regen, geen parochie". Hij overleed in 1953 en was al enkele dagen dood toen men hem vond in zijn huis. Zijn geest wordt nog veel gezien op het pad tussen zijn huis en de kerk. Had hij uiteindelijk toch iets goeds gedaan voor zijn parochie? Tot op de dag van vandaag komen nog geregeld nieuwsgierige toeristen langs om kennis te maken met de illustere dominee.

Vooraleer we naar Tintagel Castle rijden, steken we door tot het uiterste puntje van Cornwall, Land's End. Voor een paar pond kan je er de dag doorbrengen en wandelen langs de kliffen. Overnachten mag je er niet.

Op onze weg langs de noordkust van Cornwall houden we even halt in Zennor, waar men in de St. Senara-kerk een houtsnijwerk kan bewonderen van een zeemeermin, die volgens de legende een jonge koorzanger zou meegelokt hebben naar de zee, om daar samen in eeuwigheid te leven. Als je geluk hebt kan je in de Mermaid's Cove hun stemmen horen.

Tintagel Castle, waarvan wordt beweerd dat het de geboorteplaats is van Englands meest legendarische koning, King Arthur. De ruïnes staan hoog op een klif waar de zee en de wind door de eeuwen heen constant heeft tegenaan gebeukt. Elk jaar brokkelen stukken af en ooit zal er een dag komen dat de overblijvende ruïnes in de oceaan zullen verdwijnen en ze slechts een herinnering blijven aan de koning met zijn ridders aan de ronde tafel. Er wordt nog veel gedebatteerd over het feit of Arthur en met hem Merlijn daadwerkelijk hier geleefd hebben. Maar velen geloven dat de geest van Merlijn hier nog rondwaart om bezoekers de schrik van hun leven aan te doen. Een feit is dat bij slecht weer de plaats iets onheilspellend krijgt, waardoor onze verbeelding op hol slaat en we misschien iets zien wat er niet is...

Volgende keer nemen we jullie mee naar Dorset, Wiltshire en Hampshire, waar je op de landelijke wegen nog een motorrijder kunt tegenkomen, een geest echter... Van wie? Dat lees je in de volgende Sprokkels.

JUIST OF FOUT ? DE ANTWOORDEN.

1. **Juist.** Tenzij jouw camper is uitgerust met een crash-sensor. Meer lezen over dergelijke crash-sensoren. <https://www.truma.com/nl/nl/producten/truma-gasvoorziening/truma-duocontrol-cs.html>
2. **Fout.** Het zijn enkel de camperplaatsen bij grote steden en toeristische trekpleisters die meestal overvol staan en zeker in het hoogseizoen, waar men dan dicht bij elkaar moet staan. Zoekt men camperplaatsen op in minder toeristische gebieden staat men veelal zo goed als alleen.
3. **Juist.** In tegenstelling tot je koelkast thuis, moet men in de camper met een absorptiekoelkast andersom denken, dus lage stand bij warm weer buiten.
4. **Juist.** Verbruik is er altijd, bv. een televisie die in stand-by stand staat. Ook de electronica, dus de stand-by van de omvormer verbruikt.
5. **Fout.** In het Frans is een camper een “camping-car” en zijn de gebruikers “camping-caristes”. Een “mobilhome” in het Frans, is wat wij een stacaravan noemen. Dit kan soms voor verwarring zorgen als men een camping online zoekt, de prijzen vergelijkt en wilt reserveren, want vele campings bieden ook stacaravans aan als mogelijkheid tot verblijf.
6. **Juist.** In het geval van een “gewone” pechverhelpingsverzekering. Ben je van plan om meer dan 90 dagen aaneengesloten in het buitenland te verblijven? Contacteer dan je verzekering voor een speciale clause in je verzekeringspolis. Dit verhoogt begrijpelijkerwijs je premie.
7. **Fout.** Men kan in het programma van thuisonderwijs stappen, zodat kinderen het hele jaar door mee kunnen op reis. Meer daarover in de Sprokkels, jaargang 2, editie 2.
8. **Fout.** Elk land heeft zijn eigen wetten ivm overnachten op parkings of in de natuur. De Scandinavische landen staan bekend voor hun soepele wetgeving inzake wild camperen. Maar in Spanje bv. is het ten strengste verboden te overnachten in de natuurparken. [Hier](#) vind je een overzicht van de 108 Spaanse natuurparken. Het veiligste is om je, in gelijk welk land, te wenden tot het gemeentebestuur van de stad of het dorp waar je wil verblijven. Dat kan eventueel op voorhand, zodat je niet voor verrassingen komt te staan. Vele gemeentebesturen en toeristische diensten hebben tegenwoordig ook een facebookpagina, waar je via de chat om inlichtingen kan vragen. Zo niet, stuur een mailtje. Meestal verloopt die communicatie in het Engels. In het andere geval kan Google Translate een goed hulpmiddel zijn. Krijg je een bevestiging? Hou die goed bij. De communicatie tussen overheid en politiediensten verloopt niet altijd vlekkeloos.
9. **Fout.** Frankrijk is zeer streng op dat gebied. Als je betrappt wordt met een hond die op de “zwarte” lijst staat, kan dit grote gevolgen hebben, tot inbeslagname toe. Je moet aan tal van voorwaarden voldoen. Ben je met alles in orde? Dan kan je met een gerust hart oversteken. [Hier](#) kan je vinden of je hond op de gevreesde lijst staat.
10. **Fout.** Als er op de inschrijvingspapieren geen vermelding staat van een hoger gewicht dan de MTM van je camper (F.1.) naast de “Nationale toelaatbare maximummassa F.2.” kan je camper niet verhoogd worden. Deze materie werd besproken in de Camper Sprokkels, jaargang 2, editie 2.

JUIST OF FOUT ? DE ANTWOORDEN.

11. **Fout.** Alhoewel we dit wat kunnen nuanceren. De kleine campings, à la ferme of familiecampings met een twintigtal plaatsen zijn redelijk veilig te noemen. Meestal houdt de eigenaar een oogje in het zeil, en is er ook een grote sociale controle onderling. Maar de immens grote campings met 200 plaatsen en meer zijn eerder onveilig te noemen. Om te beginnen is er vrijwel geen controle over wie er in en uit loopt, tenzij er een hek is met toegangspasje. De, meestal student in het hoogseizoen, bediende in de receptie interesseert het geen barst wie in en uit loopt. Komt daar nog bij dat het gevoel van veiligheid vals is, wat je onvoorzichtig maakt: manlief zit met de kinderen aan het zwembad, ik ga vlug eens kijken of mijn wasje in de wasplaats nog niet gedaan is. De deur afsluiten is niet nodig, je bent toch maar even weg. Dieven hebben maar enkele minuten nodig om binnen te gaan en laptop, handtas en nog wat kostbaars mee te grissen. Lees onze Sprokkels jaargang 1, editie 4 er nog eens op na voor tips in verband met veiligheid.

12. **Fout.** Het verbruik van een absorptiekoelkast is 150 watt op 24 uur, wat overeenkomt met ongeveer 3 kWh. Wat gas betreft moet men rekenen op een 20 gr/uur wat een totaal geeft van 480gr op 24 uur.

13. **Juist.** Men kan echt zeggen dat er geen onveiligere plaatsen bestaan om te overnachten dan op parkings van snelwegen. Dit is een paradijs voor dieven. Blijf er weg, neem de afrit en zoek een plek in een dorpje op een twintigtal kilometer van de autosnelweg. Je vindt er misschien een pareltje van een restaurant en een bakker waar ze de lekkerste ontbijtkoeken van de streek verkopen.

14. **Juist.** Je mag met een invaliditeitsuitkering maar maximum 90 dagen per jaar (aaneensluitend of gespreid) in het buitenland verblijven. Er zijn enkele redenen om dit toch toegestaan te krijgen, maar dit moet ten allen tijde aangevraagd worden. Meer informatie vind je [hier](#).

15. **Fout.** Echter, dit hangt er vanaf op welke datum je in SWT ging. Ging je voor 31.12.2014 in SWT dan is er geen beperking. Ging je echter na 01.01.2015 in SWT, dan word je beschouwd als werkloze, en moet je, tot je officieel pensioen, ter beschikking blijven van de arbeidsmarkt, wat voor gevolg heeft dat je niet meer dan 4 weken (24 dagen) in het buitenland mag verblijven. Ook zijn er hier weer uitzonderingen, maar ook die moeten aangevraagd worden. Meer informatie vind je [hier](#).

16. **Juist.** Dit valt onder campinggedrag, net als het uitrollen van de luifel, het buitenplaatsen van tuinmeubilair, barbecue, parasol, enz. Op sommige plaatsen van de Franse organisatie [Camping Car Park](#) is een tent wel toegelaten in juli en augustus. Dit zijn de oranje pins op de app, genaamd Camping de mon Village.

17. **Fout.** Het gebruik van elektrische apparaten is van grote invloed op de stroom die je neemt op een camperplaats en zelfs op een camping. Op een camperplaats of camping krijg je in veel gevallen 6 ampère, soms hier en daar een 10, maar dit zijn eerder uitzonderingen. Deze stroom is geschikt voor verlichting, koelkast, met andere woorden, normaal campergebruik. Maar ga je daar elektrische toestellen mee gebruiken zoals elektrische verwarming, friteuse, kortom alle elektrische toestellen die met opwarmen hebben te maken, dan wordt dat te veel, want alles boven de 1300 watt vereist 10 ampère. Als op een volle camperplaats iedereen dergelijke zware toestellen gaat gebruiken, wordt het hele net daar zwaar overbelast en kunnen er toestellen uitvallen. Daarbij komt nog dat deze steeds wisselende spanning niet goed is voor de toestellen die wel voldoen aan de 6 ampère, immers die krijgen minder spanning binnen en moeten dus meer presteren. Deze kunnen in veiligheid gaan, overschakelen op gas of gewoon uitvallen. In het slechtste geval kan er schade ontstaan.

18. **Fout.** Het gewicht van de trekhaak en de druk op de kogel doen de achterkant van je camper zwaarder wegen, zodat de voorziene 100 kg die je normaal in een garage kan laden, drastisch wordt verminderd: 100kg – het totaal gewicht van de installatie van de trekhaak en de trekhaak zelf.

19. **Fout.** Roger en Anita leerden elkaar kennen via andere campergroepen. Al gauw bleek dat ze veel gemeenschappelijke interesses hadden, hun voorliefde voor Portugal, om er maar één te noemen. Toen Roger besloot in juni 2020 een eigen groep te starten, vroeg hij Anita om aan boord te komen en samen het schip te besturen.

20. **Heel juist.** Je komt op plaatsen waar de doorsnee toerist niet komt, immers om op je plek van bestemming te komen, doorkruis je gebieden die veel minder als toeristische streek worden aanzien, maar die daarom niet minder mooi zijn. Integendeel, je ontdekt soms pareltjes. En die deel je dan weer met andere campers, zoals op onze groep De Vlaamse Mobilhome reizigers. Verrijking van geest en ziel zijn dan ook weer goed voor je algemene geestelijke gezondheid. Een win-winsituatie bij uitstek!

Urbexen... een aparte hobby in combinatie met camperen.

“Urbex” is de samentrekking van de woorden “urban” en “explorer”, en is een benaming voor mensen die leegstaande, verlaten gebouwen gaan zoeken, ze soms binnengaan – als de veiligheid het toelaat – en ongelooflijk mooie foto’s nemen.

Jammer genoeg heeft deze hobby een beetje negatieve bijklank. We hebben de neiging urbexen vaak te associëren met vandalisme en diefstal, terwijl dat niet het geval is. Integendeel, gedreven urbexers willen eerder de schoonheid van een verlaten gebouw bewaren door het vast te leggen op de gevoelige plaat en doen allesbehalve aan vandalisme.

“Leave nothing but footprints, take nothing but pictures”

Katrien, één van de leden van onze groep, de Vlaamse Mobilhomereizigers, was graag bereid ons te woord te staan om deze toch wel uitzonderlijke hobby te verdedigen en de negativiteit die er rond heerst uit te klaren. Wij danken haar dan ook voor haar bereidwillige medewerking en vooral voor de foto's die ze te onzer beschikking stelde.

Bij het artikel over geocachen in de vorige editie, was de vraag: wat was er eerst? Deze vraag stellen we nu ook aan jullie: het urbexen of het camperen?

Geen van beiden eigenlijk. Ik was altijd al gefascineerd door het vastleggen op foto van een ‘momentum’ en niet weinig vaak waren dat dingen met een verleden of met een hoek af. Het vastleggen van een momentum is als het vertellen van een verhaal zonder woorden. Lang voordat het kind ook daadwerkelijk een label kreeg - urbex - was ik daar al mee bezig. Urbex is uiteindelijk een strekking binnen de fotografie. Het zoeken naar een mooie foto of verhaal is er dus altijd al geweest. Daarnaast hadden we al enkele jaren de droom om ooit een eigen campervan te hebben. Toen we die 2 jaar geleden kochten, is het speelveld alleen maar groter geworden net door de vrijheid die je hebt met een camper. Ik heb intussen duizenden locaties gesprokkeld en vastgepind maar daar is zeer veel tijd en energie in gekropen. Locaties komen en gaan. Het is een constant zoeken, aanpassen en uitdokteren. Een trip van pakweg twee weken neemt dan ook gauw enkele maanden voorbereiding in beslag, gaande van het in kaart brengen van de locaties, bekijken van de wegen en de toegankelijkheid, de veiligheid tot het zoeken naar bezienswaardigheden in de buurt en het boeken van camperplaatsen. Elke overnachting wordt immers op voorhand geboekt naargelang de urbexlocatie en ja dat is strak en wellicht een no go voor wie graag meer vrijheid heeft, maar in ons geval is dit absoluut geen luxe. Elke dag beslaat andere locaties en die liggen vaak tientallen tot enkele honderden kilometers uit elkaar. Hebben we enkel een weekend dan trekken we erop uit en combineren we een leuke locatie met urbex in de buurt of onderweg.

Waarom moet een Urbex-doel voldoen om er naar op zoek te gaan?

Een goeie locatie voor mij is er eentje die me ‘pakt’, die emoties oproept en waarbij tijd en ruimte rondom mij lijken te verdwijnen. Een overblijfsel van oude industrie die nu onder een tapijt van mos en bladeren ligt te slapen. Een kasteel waar bustes, sierlijke bogen en fragmenten van teloorgegaan brandglas je laten dromen over de grandeur en het vakmanschap van weleer. Het kan zoveel zijn, vaak groot maar ook soms iets gewoon klein.

De mens die de wereld naar zijn hand boetseert en de natuur die uiteindelijk altijd terugpakt. De schoonheid van de vergankelijkheid. Een creatie naar de hand van de mens maar meesterlijk afgewerkt door Moeder Natuur die schildert met borstels van spinnenweb en mos. Het is een samenspel van tristesse en verwondering, een teruggaan in de tijd, muren die honderden geheimen en verhalen verbergen, grootse machines die voor eeuwig liggen te rusten, restanten uit een verleden. Decors met een ziel. De enige constante is dat de locatie wel degelijk sedert jaren verlaten is.

Hoe vinden jullie deze doelen? Bestaan er websites of fora onder urbexers waar jullie informatie kunnen halen?

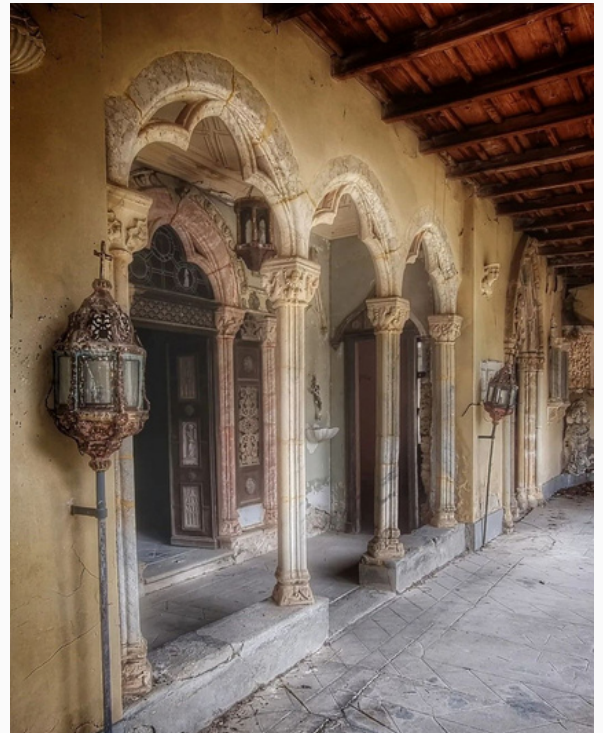
Een tweede wet in de urbex : locaties worden nooit openbaar gemaakt. Yeah, en we mogen ook niet vloeken... Er bestaan absoluut websites die tegen forse betaling locaties geven, hou er rekening mee dat deze locaties dan ook overspoeld worden door bussen 'urbexers' waarna je dezelfde locatie herhaaldelijk ziet opduiken op social media. Het gevolg daarvan is dat directe burens overlast beu zijn en de politie inschakelen. Niet vaak zijn het groepen jongeren die een auto delen en samen op pad gaan om uiteindelijk 'likes' te scoren en zonder respect voor locatie of omgeving. Je ziet dan ook veel 'staging' op dergelijke locaties, iets wordt verplaatst of beklad teneinde de foto spectaculairder te maken. Nog erger is het als ze de site bekladden met graffiti, heel vaak zelfs staat hun urbex-pseudoniem erbij.. immers, als je een mooie locatie beklad kan een ander daar geen mooie foto meer van nemen. Vaak eindigt een locatie in een toevallige brand wellicht omdat de eigenaar de overlast beu is en het pand oninteressant wil maken op die manier. Ik heb het al voorgehad dat er pek werd aangebracht in combinatie met stekelige pinnen op een niet meteen zichtbare plaats teneinde ongewenst bezoek een duidelijke prik te geven. Er zijn ook locaties die onder toezicht van security staan en plaatsen die ronduit gevaarlijk zijn om te betreden. Eén keer ben ik keihard moeten gaan lopen voor een aanval van een bende wilde geitenbokken die het domein begraaften.

Soms liggen deze doelen diep in bossen en wouden en geeft de gewone Google Maps niet altijd de nodige informatie. Welke middelen gebruiken jullie om het doel te vinden?

De ideale locatie is natuurlijk diegene die je toevallig voorbij passeert. Eens je de microbe te pakken hebt, word je als het ware een reizende 'scanner' die constant de omgeving afspeurt naar verlaten gebouwen, monumenten of gewoon restanten uit een verleden. Dan gaat het in de camper van 'stop' !! En moet ik eruit op verkenning... vaak ook ontdek je een locatie terwijl je met Google Maps een vermoedelijk bestaande locatie bekijkt en ziet dat er in de buurt best nog interessante zaken te zien zijn.

Het begint natuurlijk allemaal zeer moeizaam met enkele locaties die je makkelijk van het net plukt, locaties die platgelopen zijn en onder de graffiti zitten. Maar gauw daarna gaat het je dagelijkse denken gaan veranderen, je ontdekt Google Maps, Google Lens, Pinterest... je speurt het werk af van andere urbexers in de hoop dat er een hint tussen zit, je gaat graven en zoeken, verbanden zoeken, commentaren gaan lezen en vaak vind je daar ook de locatie die je zoekt. Laatst deed ik een locatie in Frankrijk die ik zag tijdens een uitzending van de Ronde van Frankrijk. Zoals al eerder vermeld, er zijn ook sites, al dan niet betalend, die locaties prijsgeven maar mijn raad is om daar voorzichtig mee om te springen en zeker alles dubbel te checken, niet zelden is een locatie geen urbex maar bewoond, in restauratie of beveiligd met een alarmsysteem. Dan blijf je daar van af.

Na het verzamelen kun je alles vastpinnen op een persoonlijke Google Maps-kaart. Locaties komen en gaan. Veel locaties vind je dan ook enkel door uiteindelijk je te focussen op gps-coördinaten en niet zelden is de weg ernaartoe een uitdaging. Goeie gesloten kledij en stevig schoeisel zijn een must. Van kop tot teen onder de brandnetelblaren zitten mag dan gezond zijn, ik vond het niet meteen een fijn gevoel.

Je hebt natuurlijk niet altijd geluk: het gebeurt dat je honderden kilometers hebt afgelegd en de locatie niet toegankelijk is, of dat je ze gewoon niet vindt. Dat hoort er nu eenmaal ook bij. Maar vaak vind je dan onderweg een andere fijne locatie "out of the blue" die je dag dan weer goed maakt.

Feit blijft natuurlijk dat urbex illegaal is, je moet voor jezelf moreel uitmaken of wat je doet al dan niet voor jezelf ok is. Met de voorbije corona hadden veel mensen soms teveel tijd en is de scene geëxplodeerd: verkeerde mensen gingen op pad om de verkeerde redenen, we zagen ook het fenomeen van het uitwisselen van locaties om zoveel mogelijk likes te scoren op social media, vaak ook om locaties te bekladden of erger nog diefstal en forceren van de toegang.

Voor mij persoonlijk is het een passie, een queeste die nooit zal weggaan, ik droom ervan om de komende jaren nog zeer veel landen, culturen en locaties te kunnen bezoeken met de campervan. En mocht dat fulltime kunnen ik begon er meteen aan.

Bepaalt de plaats van de doelen jullie reis of is het eerder omgekeerd? Gaan jullie ter plaatse uitzoeken of er in de buurt leegstaande gebouwen zijn, die jullie kunnen zoeken?

Dat varieert. Soms pik ik een locatie uit waar vrij veel urbex te zien is, vb. de streek van Charleroi en trek ik gewoon een volledige dag uit om daar vooraf bepaalde locaties te bezoeken en eventueel ontdekkingen onderweg. Soms gaat het ook gewoon richting een stad waar toevallig iets te doen is en haak ik daar wat locaties aan vast die in de buurt zijn, dat is de luxe van een campervan natuurlijk dat je daar gewoon een nachtje kunt aan vasthangen. Voor meerdaagse trips probeer ik een goeie mix te zoeken tussen beleven en genieten van de omgeving en een mooie mix van urbexlocaties. Als je rekent dat je soms vier van de vijf locaties om welke reden dan ook niet kunt bezoeken heb je nog altijd het plezier van de trip en de omgeving. En de leukste plaatsen vind je per toeval onderweg... Soms moet het leven niet meer zijn dan een mooie zonsondergang langs de rand van een kanaal.. het gevoel van vrijheid, de wind in de haren en een last minute samengerakeld simpel avondmaal. Zolang je verwonderd en dankbaar kunt blijven over het moois wat camperlife je biedt, zit het helemaal goed.

Gaan jullie ten rade bij de plaatselijke bevolking? Hoe reageren die dan?

Mijn voorkeur gaat naar verlaten industrie, verlaten kastelen, kerken en kapellen. Dat maakt dat er sowieso geen nood is aan het contacteren van de omwoners omdat die er meestal niet zijn. Urbex is tenslotte niet legaal. Om die reden ook heb ik geïnvesteerd in een gsm met een stevige camera, die kun je ongemerkt bij je dragen in tegenstelling tot een forse camera met statief. Ik merk dat je ook als vrouw veel geruster je ding kan doen. Ik heb geen rugzak bij met schroevendraaier of een ijzertang of zo.. enkel de camera en vaak een compact statief. Uitzonderlijk vraag ik wel toestemming als een kapel aanpaalt aan een privé woning, de mensen laten je dan meestal wel respectvol je ding doen en foto's nemen. Belangrijk is dat je dan de privacy respecteert, de locatie respecteert en niks publiceert wat ertoe leidt dat de locatie openbare info wordt.

In ons dichtbevolkte België zijn er niet zoveel leegstaande gebouwen meer te vinden, vermoeden we, in andere landen, en dan denken we vooral aan de Oostbloklanden is het aanbod waarschijnlijk een stuk groter. Is dat zo?

Het is een feit dat in een welvarend land als België gronden veel vaker veel sneller herbestemd worden, vooral dan in het Vlaamse gedeelte. Maar als je het walhalla van de urbex wil ontdekken moet je echt niet over de landsgrenzen heen : de oude mijnsites in Charleroi, leegstaande cokesfabrieken, metallurgie, glasindustrie : je vindt het er allemaal wegens geen budgetten voor sanering en renovatie. Neem gewoon je wagen en maak een ritje en je komt al een heel eind ver, zelfs zonder plan. Gewoon je 'ogen' gebruiken.

Hebben jullie een voorkeur voor het type gebouw? Kasteel, fabriek, hotel,...

Kastelen, watermolens, kerken en kapellen: vaak krijg ik daar tranen van in de ogen om gewoon dat moment daar te mogen de tijd even stil zetten. Maar haast alle verlaten locaties hebben iets moois: de prachtige architectuur van oude sanatoria, het kleurenpalet in verlaten godshuizen, de dikke laag mos op een marmeren sculptuur.. Zelfs kerkhoven zijn pareltjes vaak van urbex. Urbex is overal, het gaat er alleen om dat je 'kijkt' en 'ziet' en 'voelt'.

Bij veel urbexers ligt de nadruk meer op het fotograferen dan op het bezoeken. De foto's die ze publiceren zijn meestal fantastisch, sommige zijn echte kunstwerken, wat doet vermoeden dat deze foto's niet genomen zijn met een smartphone, maar met fototoestellen met waarschijnlijk ook speciale lenzen. Welk materiaal gebruiken jullie?

Het gaat inderdaad vaak om haastig geschoten beelden tot werkelijk pareltjes, de liefde voor het onderwerp kun je meestal aflezen uit de foto. Er zijn wel wat reglementen verbonden aan hoe een foto er uit dient te zien, maar who cares? Een foto is persoonlijk, de invalshoek, de beleving, het momentum... love it or hate it. Ikzelf heb mijn camera bijna nooit bij, enkel mijn Smartphone maar dan wel met 5 lenzen omdat die zowel compact is, de beste fotokwaliteit op de markt biedt en het nog altijd een hobby is en geen beroep. Er zijn inderdaad fotografen die hun foto's te koop aanbieden maar dat is een klein segmentje. Locaties zijn vaak moeilijk toegankelijk, soms moet je klimmen of kruipen, jezelf wringen en springen, door de stekels je weg zoeken en dan is alle materiaal een extra last. Mijn bescheiden mening? Een duur toestel is nog steeds maar een toestel, je moet ook 'een oog' hebben voor je foto en voor de rest gewoon fun hebben en jezelf niet te serieus nemen. Wat niet betekent dat ik niet voluit kan genieten van een machtige urbexfoto vol detail en ideaal belicht, gemaakt door een beroeps fotograaf.

Wat is de normale uitrusting van een urbexer, op het fototoestel na?

Stevige stapschoenen, lange donkere broek uit stevig materiaal, trui met lange mouwen, ideaal ook een lamp. Daarnaast zeker zorgen dat je bereikbaar bent, mocht er iets voorvallen en bij voorkeur met zijn twee. Naast je camera is een statief zeer handig. Ikzelf heb ook altijd een velletje wc-papier mee gezien ik van de stress altijd moet plassen...

Wanneer overtreed je als urbexers de ongeschreven urbex-wet?

Als je schaamteloos locaties deelt met de kans dat iets moois vernield wordt of uit persoonlijk gewin.

Als je meer achterlaat dan enkel je voetstap.

Als je meer meeneemt dan enkel een foto.

Tot slot, een mooie ervaring tijdens de uitvoering van jullie hobby die je met ons wil delen?

Als ik nu de bloopers zou delen dan had ik echt teveel stof voor 1 blog. Naast het vastrijden van mijn wagen in een modderpoel (op 200 km van thuis en moederziel alleen), het naar beneden glijden in de sneeuw in een oude carrière zonder zicht op terug omhoog klimmen en het op een lopen zetten voor een bende uitgelaten wilde geitenbokken zijn er zoveel emoties en adrenaline momenten... zo waren we deze zomer op een Kasteeldomein in het Zuiden van Frankrijk, waar duidelijk renovaties waren en het seizoen voor de wijnoogst in voorbereiding was. Ik wou daar een adembenemend mooie paterskapel bezoeken die pal achter het duidelijk opnieuw in gebruik genomen domein lag en heb gewoon mijn stoute schoenen aangetrokken. Ik had 'hoerchance', de wijnoogst zou beginnen en één van de knechten durfde geen nee zeggen tegen mijn vraag .. meer nog, hij beweerde dat er geen kapel was op het domein. Ik mocht van hem vrijuit overal rondlopen op het domein en kreeg er nog een volledige rondleiding bij in het ganse proces van het oogsten van de druiven, de kuipen, de machines, de kelders. Machtig, zo een onverwacht avontuur. Ik vond daarna natuurlijk ook de kapel die ongelofelijk prachtig vervallen was. Omdat ik weet dat de knecht achteraf ferm op zijn vingers zal getikt geweest zijn omdat hij niet wist dat de kapel verboden terrein is voor urbex wil ik graag deze aanhalen als mooi moment... een klein beetje ook uit schuldgevoel wellicht.

Wie nog meer van deze prachtige foto's wil bekijken kan
Katrien altijd volgen op haar [Instagram](#)

De ledenpagina...

Voor het laatste nummer van deze tweede jaargang, werd het eens hoog tijd dat we de oprichter en beheerder van de Vlaamse Mobilhome reizigers in de kijker zetten, onze eigen Roger.

Roger en zijn partner, Tessy, reizen rond in een Sunlight. Hun hondje Darko is ook altijd van de partij. Ze weten hun tijd te verdelen tussen hun hobby's thuis en reizen.

Tessy gaat al eens graag line-dansen en Roger is een verwoed tuinier met een voorliefde voor vergeten, exotische en zeldzame fruit- en groentesoorten.

Hij bekijkt online-sites om net dat zeldzame zaadje te vinden om dan te laten kiemen, groeien

en verzorgen tot een mooie plant, waar hij dan ook nog de geschiedenis van kent. Zijn naam Figo is trouwens afgeleid van zijn grote passie: vijgen. Van wie dacht je dat de "zelfgemaakte vijgenconfituur" was, bij de apero's eerder in dit nummer?

Een tuin vraagt aandacht maar gelukkig kan hij rekenen op zijn dochter, schoonzoon en kleindochter met vriend om de plantjes op tijd water te geven en vooral op tijd te oogsten, als ze onderweg zijn.

Roger roert ook al eens graag in de pot. Zijn voltallig gezin komt maar al te graag hun voetjes eens onder tafel steken als hij een dampende pot goulash of kalfsfricassee opdient.

Nog een andere hobby waar hij zich in heeft vastgebeten is genealogie. Hij is verwoed bezig met het samenstellen van de stamboom van zijn enige kleindochter en doorspint daarvoor akten waarbij hij meermaals vloekt op het geschrift van mijnheer Pastoor in de 18e eeuw. Zijn verder nageslacht zal dankzij hem kunnen tijdreizen en hun voorouders ontdekken.

Toch blijft er nog tijd over om te reizen en te genieten.

Roger gaat niet over één nacht ijs als hij zijn trip voorbereidt. Hij zoekt op en verzamelt informatie van alles wat hij onderweg zou kunnen tegenkomen. Er is geen bezienswaardigheid, dorpje of kasteel dat aan zijn zoekend oog ontsnapt. Telkens voorziet hij zijn vondst van een korte beschrijving, en de nodige linken. Campings en ook restaurants worden vlijtig genoteerd, zodat zijn voorbereiding een echt reisboek wordt, waar sommige reisorganisaties een puntje kunnen aan zuigen. En... bij thuiskomst, wordt de roadbook nog eens uitgebreid met de eigen ervaringen.

Ondertussen staan er al enkele van deze pareltjes op onze website.

Niet te verwonderen dat een groot deel van de foto's bij het artikel over "Les plus beaux villages de France" van zijn hand komen.

In het vroege voorjaar, als de lentezon nog te weinig warmte geeft, laat hij zijn tuin achter in de zorgzame handen van zijn gezin en vertrekt hij, samen met Tessy en Darko, om warmere oorden te gaan opzoeken. Het Iberisch schiereiland draagt zijn voorkeur weg, waar Portugal dan met de pluimen gaat lopen. Hij doorkruiste het land al van noord naar zuid en van oost naar west. Ook in 2023 staat er een reisje naar dit prachtige land gepland.

Een ander plekje waar hij een zwak voor heeft is de Opaalkust, waar hij graag eens mag vertoeven om er in Audresselles, de restaurantjes uit te proberen. Op het einde van de zomer of zelfs in de late herfst kan je hen terugvinden op de camping Les Ajoncs.

In september als de wijnfeesten in de Moezelstreek volop aan de gang zijn, kan je hem en Tessy ook nog op het lijf lopen, want dan zijn ze daar om bij hun favoriete wijnboer hun wintervoorraad in te slaan.

En tussendoor vindt hij nog tijd om zijn geesteskind sinds juni 2020, deze facebook-groep, in goede banen te leiden, streng maar uitermate rechtvaardig. Beducht om leden toe te laten die het niet zo goed met onze groep menen, bekijkt hij elk profiel van kandidaten-lidmaatschap zorgvuldig. Iedere Vlaamse camperaar is welkom, maar enkel met goede bedoelingen. Ruziemakers en onbeschofteriken krijgen weinig krediet, die vliegen er gauw uit.

Hij steekt immens veel tijd in deze groep en dat heeft als resultaat dat het, na bijna drie jaar, een mooie groep is geworden, met leden die prachtige foto's van hun reizen delen met anderen, hulp bieden waar hulp gevraagd wordt en raad geven bij technische problemen. Beginnelingen kunnen via de groep onbeschroomd vragen stellen aan meer ervaren camperaars, met Roger als scheidsrechter om in te grijpen als de antwoorden onwaar zijn of ongepast.

Toegegeven, hij heeft het soms wat lastig met twee vrouwen als medebeheerder en moderator, maar hij geeft niet op en weet de kerk altijd in het midden te houden.

Heb je ook zin om je reiservaring of jezelf en je medereiziger(s) voor te stellen op deze ledenpagina? Dat kan... Vul [dit formulier](#) in en bij interesse nemen we contact met je op. Hoe origineler en uitgebreider je het formulier invult, des te meer kans dat je je eigen verhaal hier ziet verschijnen.

Nieuws uit de camperwereld bijeengeSPROKKELD

Dit wordt een nieuwe, driemaandelijkse rubriek.

Pikt de redactie iets op uit de camperwereld, dan krijgt dit hier een plaatsje.

Zelfs iets opgepikt waarvan je vindt dat het hier wel een plaatsje verdient?

Laat het ons weten via de contactpagina van de website.

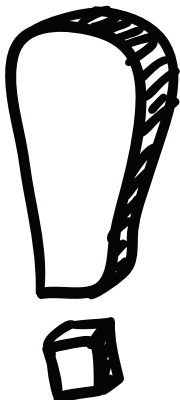
- De Westhoek, meer bepaald Westouter, krijgt er in april 2023 een camperplaats bij, 't Heksken. Meer informatie op <https://www.facebook.com/profile.php?id=100086624301427> of <https://www.theksken.be>
- Alpha Motorhomes uit Temse wordt overgenomen door Automotive Investments. We hebben uit goede bron vernomen dat er niets zal veranderen aan hun werking, integendeel, er zal alleen maar getracht worden de service, naar de klant toe, te verbeteren.
- De Franse organisatie Camping Car Park, waarvan al eerder sprake in dit nummer, kondigde op 1 december ll. via hun facebookpagina aan dat er binnenkort een eerste camperplaats van hen geopend wordt in Duitsland. De exacte locatie is nog niet meegedeeld. Wij houden het in de gaten.
- Ook de bekende camperplaats in Beauvoir, op 3 km van één van Frankrijks beroemdste trekpleisters, de Mont Saint-Michel komt in handen van de organisatie Camping Car Park.
- In januari 2023 zullen de activiteiten van Mango mobilités, KiWhi Pass en Fulli Stations-service samengebundeld onder het merk Fulli.
- Kroatië is sinds 1 januari toegetreden tot de eurozone, wat wil zeggen dat we voortaan met euro's kunnen betalen in dit vakantieland. Heb je nog ergens kuna's in een geldbeugeltje zitten? Geen nood, je kan die nog het hele jaar gebruiken.
- De Düsseldorfse Messe voor campers gaat dit jaar door van 26 augustus 2023 tot en met 3 september 2023

Deze nieuwsbrief is exclusief bestemd voor diegenen die zich inschreven voor ontvangst.

De volledige nieuwsbrief of afzonderlijke artikels mogen niet gekopieerd en/of gebruikt worden zonder de uitdrukkelijke toestemming van de beheerders of moderator.

©VLAAMSE MOBILHOME REIZIGERS

www.vlaamsemobilhomereizigers.weebly.com

De volgende Camper-Sprokkels verschijnen op 1 mei 2023.

Zin om een bijdrage te leveren ? Ideeën voor onderwerpen? Laat het ons weten!

vlaamse.mobilhomereizigers@gmail.com

of via de contactpagina van de website.